

2012. március 15., csütörtök

14. felhőborítónak tartja, hogy 2012 januárja óta börtönbe zártak több ellenzéki vezetőt és újságírókat, valamint felszólítja a kazah hatóságokat, hogy hagyjanak fel az országon belüli ellenzék és független média elnyomásával, és engedjenek szabadon minden politikai okokból bebörtönzött személyt, beleértve Vlagyimir Kozlovot, az ALGA párt vezetőjét, Igor Ninyavszkij, a Vzglyad napilap főszerkesztőjét, valamint Natália Szokolovát, a sztrájkoló olajipari munkások ügyvédjét, továbbá az EU által az EBESZ állandó tanácsán belül az utóbbi időben tett nyilatkozatok során említett, továbbra is fogva tartott valamennyi személyt; kéri, hogy Kozlov úr találkozhasson közvetlen családtagjaival és feleségével, továbbá hogy független szakértők értékeljék egészségi állapotát; üdvözli Natália Szokolova, a karazhanbasmunai olajművek szakszervezetei ügyvédjének szabadon bocsátását, akit előzőleg hat év börtönbüntetésre ítélték, és akinek büntetését most három év felfüggesztett börtönbüntetésre enyhítették; sajnálatát fejezi ki mindazonáltal amiatt, hogy Natália Szokolova a legfelső bíróság ítélete értelmében felfüggesztett börtönbüntetésének ideje alatt nem folytathat szakszervezeti tevékenységet;

15. sürgeti a kazah hatóságokat, hogy sürgősen erősítsék meg a gyülekezési, egyesülési és vallásszabadság valamint a kifejezés szabadságának tiszteletben tartását, követve az EBESZ képviselőinek és szerveinek ajánlásait, valamint fokozott figyelmet fordítva Kazahsztán nemzetközi kötelezettségvállalásaira, továbbá tegyenek eleget azon ígéretüknek, amelyeket azon döntést megelőzően tettek, hogy a 2010-ben Kazahsztán töltheti be az EBESZ elnöki tisztjét; felhívja a figyelmet a 2009-ben elfogadott, alaposan előkészített nemzeti emberi jogi cselekvési tervre, és sürgeti a kazah hatóságokat, hogy teljes mértékben hajtsák azt végre;

16. meggyőződése, hogy Kazahsztán hatóságai és társadalma számára komoly előnyökkel járna, ha ilyen intézkedéseket hoznának, nem utolsósorban a stabilitás, a biztonság és az ország nemzetközi megítélésének korábbiakhoz hasonló komoly javulása szempontjából;

17. kiemeli, hogy 2012 januárja óta Kazahsztán hivatalos képviselői nyíltan és konstruktívan vettek részt az Európai Parlament képviselőivel az EP-ben szervezett találkozókra, amelyeken jelen voltak a civil társadalom és a nem kormányzati szervezetek képviselői is, és e találkozókra nyitottan mutatkoztak az események nemzetközi részvétellel történő kivizsgálására, továbbá tájékoztatást ígértek az elmúlt hónapok letartóztatásait illetően; elvárja, hogy a bejelentéseket konkrét tettek kövessék;

18. hangsúlyozza az EU és a kazah hatóságok közötti, az összes problémát nyíltan felvető emberi jogi párbeszéd fontosságát; kéri a párbeszéd megerősítését annak érdekében, hogy hatékonyabbá és eredményorientáltabbá válhasson, illetve lehetővé tegye a civil társadalmi szereplők bevonását;

19. felkéri az EU-t, és különösen az EU külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy szorosan kísérjék figyelemmel a fejleményeket, tájékoztassák aggodalmaikról a kazah hatóságokat, ajánlják fel segítségüket, valamint rendszeresen tegyenek jelentést az Európai Parlamentnek;

20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a főképviselőnek/alelnöknek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a Kazah Köztársaság kormányának és parlamentjének, valamint az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezetnek.

A nigériai helyzet

P7_TA(2012)0090

Az Európai Parlament 2012. március 15-i állásfoglalása a nigériai helyzetről (2012/2550(RSP))

(2013/C 251 E/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Ashton alelnök/főképviselő karácsonyi robbantásokkal kapcsolatos 2011. december 26-i és a nigériai Kanóban történt robbantásokkal kapcsolatos 2012. január 22-i nyilatkozataira,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nigériai támadásokról szóló 2011. december 27-i nyilatkozatára,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,

2012. március 15., csütörtök

- tekintettel a polgári és politikai jogok 1966. évi nemzetközi egyezségokmányára, amelyet Nigéria 1993. október 29-én ratifikált,
 - tekintettel a 2007 és 2013 közötti időszakra vonatkozó Cotonou-i Megállapodás második felülvizsgálatára, amelyet Nigéria 2010. szeptember 27-én ratifikált,
 - tekintettel az emberi jogok és a népek jogainak 1981. évi afrikai chartájára, amelyet Nigéria 1983. június 22-én ratifikált,
 - tekintettel az ENSZ 1981-ben elfogadott, a valláson vagy meggyőződésen alapuló intolerancia és megkülönböztetés minden formájának megszüntetéséről szóló nyilatkozatára,
 - tekintettel a Nigériai Szövetségi Köztársaság alkotmányára és különösen annak a vallásszabadság védelméről szóló, „A gondolat-, a lelkiismeret- és a vallásszabadság” című IV. fejezetében található rendelkezéseire,
 - tekintettel a 2012. február 8-án Abujában tartott Nigéria–EU miniszteri találkozóra,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Bizottsága E/CN.4/RES/2005/69. számú határozatára, amelyben felkéri a főtítkárt, hogy nevezzen ki különleges képviselőt az emberi jogok, a transznacionális társaságok és egyéb üzleti vállalkozások vonatkozásában,
 - tekintettel az ENSZ Környezetvédelmi Programjának az ogoniföldi környezeti helyreállítási hivatal felállítására vonatkozó ajánlásaira,
 - tekintettel a Nigériáról szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel döbbenet értesült a Boko Haram iszlamista terrorista szekta által elkövetett fegyveres és bomba-támadások legújabb hullámáról, amelynek során 2012. január 20-án legkevesebb 185 ember vesztette életét Kanóban, és amely főként rendőrállomásokat vett célba; mivel a Boko Haram egy, a városban éjszaka kiosztott szórólapon figyelmeztette Kano lakosait, hogy folytatni fogja a biztonsági szervek elleni támadásokat, és kitartásra szólított fel, mivel a csoport célja egy „iszlamista rendszer” bevezetése;
- B. mivel emberi jogi szervezetek dokumentálták, hogy a Boko Haram iszlamista csoport érintett a rendőrségi épületek, katonai létesítmények, templomok és bankok elleni támadásokban, valamint az ENSZ székházánál történt, legkevesebb 24 emberéletet kioltó és több mint 100 másik embert megsebesítő öngyilkos bombamerényletben;
- C. mivel a Boko Haram erőszakjára reagálva a nigériai rendőrség és katonaság a bírósági eljárást mellőzve számos olyan embert kivégezt, akiket a csoportbeli tagsággal gyanúsítottak;
- D. mivel a Boko Haram keresztényeket vett célba, éppen karácsony napján, amikor több tucat ember vált a robbantások áldozatává, amelyek közül a legpusztítóbb 44 emberéletet követelt egy katolikus templomnál a főváros, Abuja közelében; és mivel a Boko Haram megesküdtött, hogy vallási háborút indít a keresztények ellen, és kiűzi őket az ország muszlim többségű északi részéről;
- E. mivel a Boko Haram 2012. január 3-án ultimátumot adott ki, és három napot adott az Észak-Nigériában élő keresztényeknek a távozásra; mivel 2012. január 5-én Gombéban legkevesebb nyolc, istentiszteleten részt vevő keresztényt, 2012. január 6-án pedig Mubiban 20 gyászoló keresztényt öltek meg;
- F. mivel a Boko Haram két öngyilkos merénylője 2012. február 26-án Jos városában egy templom előtt felrobbantott egy robbanószerrel megrakott gépkocsit, három ember halálát okozva és 38 embert megsebesítve; továbbá mivel 2012. február 21-én szélsőségesek Suleja városban bombát robbantottak egy templomnál, aminek következtében öt ember megsebesült;

2012. március 15., csütörtök

- G. mivel a Boko Haram 2012. március 4-én bejelentette, hogy összehangolt támadássorozatot fog indítani az ország északi részein élő keresztény közösség egészének megsemmisítése céljából;
- H. mivel a vallás, a meggyőződés, a lelkiismeret és a gondolat szabadsága alapvető és egyetemes értékek, és a demokrácia lényeges elemei; mivel az Európai Unió több alkalommal is kifejezte a vallásszabadság, a meggyőződés szabadsága, a lelkiismereti szabadság és a gondolatszabadság melletti elkötelezettségét, és hangsúlyozta, hogy a kormányok kötelessége e szabadságjogok világszerte történő biztosítása;
- I. mivel a Boko Haram több mint 900 ember haláláért felelős, akik a 2009 júliusa óta elkövetett mintegy 160 különböző támadásban veszítették életüket; mivel több közelmúltbeli jelentés arra utal, hogy kapcsolat lehet a Boko Haram és az AQMI (Al-Kaida az Iszlám Maghrebben) között, ami komoly veszélyt jelentene a Száhel-övezet és Nyugat-Afrika békéjére és biztonságára;
- J. mivel az erőszak megnövekedésére válaszul Goodluck Jonathan elnök 2011. december 31-én szükségállapotot hirdetett több államban, és átmenetileg lezárta a Csáddal, Kamerunnal és Nigerrrel szomszédos határszakaszokat; mivel az elnök elismerte, hogy a Boko Haram szervezet beszivárgott az állami intézményekbe és a biztonsági erőkbe, miközben korrupt tisztviselők állítólag fegyverekkel látták el a Boko Haramot;
- K. mivel a Nigériában kialakult problémák a gazdasági fejlődés hiányából erednek, a feszültségek pedig a hausza nyelvet beszélő északi muszlim területekről érkező bevándorlókkal és telepésekkel a termőföldekért versengő őslakos csoportok közötti évtizedes ellenségeskedésben gyökereznek;
- L. mivel egy olyan, olajban gazdag országban, mint Nigéria, a konfliktusok békés megoldásához az emberi jogok tiszteletben tartása, az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés, a büntetlenség megszüntetése, a forrásokhoz való tisztességes hozzáférés és a bevételek tisztességes újraelosztása szükséges;
- M. mivel annak ellenére, hogy Nigéria a világ nyolcadik legnagyobb olajtermelője, 148 millió lakosának többsége a szegénységi küszöb alatt él;
- N. mivel a nigériai kormány évente hozzávetőlegesen 8 milliárd dollárt költ üzemanyag-támogatásra; mivel az olyan, nyersanyagban gazdag országokban, mint Nigéria, ahol hatalmas a különbség a gazdagok és a szegények között, a gáztámogatás egyike azon kevés juttatásoknak, amelyeket az olajból származó profittal rosszul gazdálkodó, hírhedten korrupt kormány csepegtet;
- O. mivel az év elején történt erőszakos nyilvános tiltakozások és az egy hétig tartó általános sztrájk arra kényszerítették Goodluck Jonathan elnököt, hogy részben visszaállítsa az üzemanyag-támogatást; mivel a nemzetközi pénzügyi intézmények – mint a Nemzetközi Valutaalap – azzal érvelnek, hogy a támogatásokat jobban fel lehetne használni az oktatás, az egészségügy és egyéb szolgáltatások területén;
- P. mivel a kormányzó elit rossz gazdálkodása és az ország hatalmas természeti erőforrásaival – nevezetesen az olajjal – történő helytelen gazdálkodás változatlanul folytatódik; mivel ezen felül a multinacionális olajipari tevékenységből származó egymást követő olajszennyezések, a csővezetékeket érintő szabotázs, a nyersolajlopás és a széles körben elterjedt gázégetés a Niger-delta nagymértékű elszennyeződéséhez vezetett; mivel az ENSZ jelentése szerint Nigéria ogoniföldi olajrégiójának környezeti helyreállítása a világ legszélesebb körű és leghosszabb távú olajeltakarítási feladata lehetne, amelynek során a fertőzött ivóvíz, talaj, patakok és más ökoszisztémák újra teljesen egészségessé válnának;
- Q. mivel Hajia Zainab Maina nőügyi és szociális fejlesztési miniszter felszólalt az országban folyó nagyarányú, nőikkel szembeni nemi erőszak és szexuális erőszak ellen, valamint kijelentette, hogy ezen aggodalmat keltő folyamat kezelése érdekében sürgősen el kell fogadni a „személyek elleni erőszakról” szóló törvénytervezetet;

2012. március 15., csütörtök

- R. mivel a nigériai szövetségi büntető törvénykönyv szerint a homoszexualitás legfeljebb 14 évig terjedő börtönbüntetést von maga után; mivel bizonyos államokban, ahol a saria törvényeit alkalmazzák, a kölcsönös beleegyezésen alapuló, férfiak közötti homoszexuális magatartás halállal büntethető, míg a nők esetében korbácsolás és hat hónap börtönbüntetés jár; mivel nemrégiben bevezettek egy szövetségi jogszabályt, amely bűncselekménynek minősíti és 14 évig terjedő börtönbüntetéssel szankcionálja az azonos neműek együttélését; mivel a Nemzetgyűlés két alkalommal próbált meg bevezetni egy hasonló jogszabályt, de nemzetközi és hazai emberi jogi aktivisták megakadályozták ezt;
- S. mivel Osmond Ugwu és Raphael Elobuike nigériai szakszervezeti aktivistákat és emberi jogi jogvédőket fogságban tartják a délkelet-nigériai enugui szövetségi börtönben azzal a váddal, hogy gyilkossági kísérletet követtek el egy rendőr ellen a 2011. október 24-i munkágyűlést követő letartóztatásukkor; mivel az Amnesty International és a Human Rights Watch emberjogi szervezet szerint nincs ellenük bizonyíték a büntetőeljárásban;
- T. mivel az EU Nigéria egyik legfőbb pénzügyi adományozója; mivel az Európai Bizottság és Nigéria szövetségi kormánya 2009. november 12-én aláírta a Nigéria–EK országstratégiai dokumentumot és a 2008 és 2013 közötti időszakra szóló nemzeti indikatív programot, amelynek keretében az EU olyan projekteket fog finanszírozni, amelyek célja többek között a béke és a biztonság megteremtése, valamint az emberi jogok biztosítása;
- U. mivel a felülvizsgált Cotonou-i Megállapodás 8. cikke értelmében az EU rendszeres politikai párbeszédet folytat Nigériával az emberi jogok és a demokratikus elvek témájában, ideértve az etnikai, vallási és faji alapú diszkriminációt is;
1. határozottan elítéli a közelmúltbeli erőszakos cselekményeket, különösen a Boko Haram iszlamista terrorista szekta által elkövetett támadásokat és a Nigéria érintett régióiban történt tragikus haláleseteket, és együttérzését fejezi ki az áldozatok hozzátartozóinak és a sebesülteknek;
 2. sürgeti az összes közösséget, hogy fekezzék meg indulataikat, és törekedjenek a nigériai vallási és etnikai csoportok közötti különbségekből fakadó problémák békés megoldására;
 3. sürgeti a nigériai kormányt, hogy minél előbb fékezze meg az erőszakot, valamint garantálja a lakosság biztonságát és védelmét, illetve az emberi jogok tiszteletben tartását;
 4. felszólítja a nigériai elnököt, hogy támogassa a különböző vallásúak és meggyőződésűek közötti párbeszédet, valamint mozdítsa elő a gondolat-, a lelkiismereti és a vallásszabadságot;
 5. hangsúlyozza a független, pártatlan és hozzáférhető igazságszolgáltatási rendszer jelentőségét a büntetlenség megszüntetése, valamint a jogállamiság és a lakosság alapvető jogai tiszteletben tartásának erősítése szempontjából;
 6. felszólítja a szövetségi kormányt, hogy vizsgálja ki a legutóbbi erőszakos események kiváltó okait, és gondoskodjon arról, hogy az erőszak elkövetői az igazságszolgáltatás előtt feleljenek tetteikért; különösen felhívja a szövetségi kormányt, hogy lépjen fel keményen a Boko Harammal szemben, amely a mélyen gyökerező nigériai vallási feszültségek kihasználásával növeli saját erejét;
 7. hangsúlyozza a regionális együttműködés jelentőségét a Boko Haram és az AQMI közötti esetleges kapcsolatból fakadó veszélyek kezelése szempontjából; ösztönzi a régió országait, hogy – többek között a vonatkozó regionális szervezeteken keresztül – mélyítsék el az együttműködést a Boko Haram és az AQMI közötti szinergiák megelőzése érdekében; felhívja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy támogassák ezeket a regionális erőfeszítéseket;
 8. határozottan elítéli Chris McManus brit állampolgár és az olasz Franco Lamolinara meggyilkolását, akik egy olasz építőipari vállalatnál dolgoztak mérnökként, majd 10 hónapon át voltak Észak-Nigériában az AQMI fogságában, mígnem egy sikertelen mentőakcióban 2012. március 8-án életüket veszítették, valamint részvétét fejezi ki az áldozatok hozzátartozóinak;

2012. március 15., csütörtök

9. felszólítja a társadalmi, gazdasági és etnikai konfliktusok gyökerének széles körű feltárására, valamint a régió problémáira hosszú távú és tartós megoldást nem nyújtó általános és leegyszerűsített, pusztán a valláson alapuló magyarázatok kerülésére;
10. felszólítja a szövetségi kormányt, hogy védelmezze a lakosságot, és a minden polgárt megillető egyenlő jogok biztosításával, valamint a termékeny földek feletti ellenőrzéssel kapcsolatos problémák, illetve a munkanélküliség és a szegénység kezelésével találjon megoldást az erőszakot kiváltó okokra;
11. felszólítja a szövetségi kormányt a korrupció, a szegénység és az egyenlőtlenség elleni küzdelemre, valamint a szociális, politikai és gazdasági reformok melletti elköteleződésre egy demokratikus, szilárd, biztonságos és szabad állam megteremtése érdekében, amely figyelembe veszi az emberi jogokat;
12. felkéri a hatóságokat, hogy orvosolják az ország északi – egyes gazdagabb déli államoknál sokkal szegényebb – területein élő lakosság valós sérelmeit, és helyezték előtérbe nehéz életkörülményeik javítását, miközben nem hagyhatják figyelmen kívül azokat a déli államokat sem, amelyek hasonló problémákkal küzdenek;
13. felkéri a nigériai hatóságokat és a nigériai olajágazatban tevékenykedő külföldi vállalatokat, hogy járuljanak hozzá a kormányzás megerősítéséhez azáltal, hogy javítják az átláthatóságot és az elszámoltathatóságot a kitermelő ágazatban, és felkéri a vállalatokat, hogy a nyersanyag-kitermelő iparágak átláthatóságára irányuló kezdeményezés (EITI) szerint járjanak el, és tegyék közzé a nigériai kormány felé teljesített kifizetéseket;
14. hangsúlyozza annak a szükségességét, hogy a nigériai hatóságok és a nemzetközi olajipari vállalatok mindent megtegyenek azért, hogy véget vessenek a jelenleg is tartó szennyezésnek, és hogy végrehajtsák az ENSZ Környezetvédelmi Programjának ajánlásait az olajszennyezés okozta környezeti károk orvoslása érdekében;
15. erőteljesen ösztönzi a nigériai hatóságokat, hogy biztosítsák a „személyek elleni erőszakról” szóló törvény elfogadását, és reményét fejezi ki arra nézve, hogy ez döntő jelentőségű lesz a nők elleni szexuális erőszak és egyéb erőszakos cselekedetek visszaszorításában;
16. felszólítja a homoszexualitást esetenként megkövezéssel büntethető bűncselekményként kezelő jelenlegi jogszabályok eltörlésére; felszólítja a nigériai parlamentet, hogy utasítsa el az azonos neműek házasságát tiltó törvénytervezetet, amely elfogadása esetén mind a nigériai, mind a külföldi állampolgárságú LMBT személyeket az erőszak és a letartóztatás komoly kockázatának tenné ki;
17. felszólítja a kormányt, hogy engedje szabadon Osmond Ugwu szakszervezeti vezetőt és Raphael Elobuike szakszervezeti tagot, mert az ellenük felhozott vádak nem bizonyíthatók;
18. megismétli az összes vallási kisebbség vallásszabadsághoz való jogának számos harmadik országban való maradéktalan és tényleges tiszteletben tartásával kapcsolatos aggályát; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy a szabad vallásgyakorlás csupán egyik aspektusa a vallásszabadsághoz való jognak, mivel az utóbbi magában foglalja a más vallásra való áttérés szabadságát, valamint a vallásosság tanítás, vallásgyakorlás és szertartások keretében – egyéni, közös, magán-, állami és intézményi szinten – történő kifejezését; ehhez kapcsolódóan rámutat, hogy a vallásszabadság központi eleme a nyilvánosság, és hogy a vallásszabadság súlyos megsértését jelenti, ha megakadályozzák a keresztényeket és másokat abban, hogy nyilvánosan megvallják hitüket, és vallásukat a magánszférába szorítják vissza;
19. hangsúlyozza, hogy a világ számos részén még mindig fennállnak olyan akadályok, amelyek meggátolják a vallás vagy meggyőződés szabad gyakorlását, és felhívja Ashton főképviselőt és a Bizottságot, hogy az emberi jogokat érintő vonatkozó kezdeményezéseik keretében ragaszkodjanak ehhez a kérdéshez;
20. felszólítja az Európai Külügyi Szolgálatért felelős főképviselőt, hogy hozzon intézkedéseket Nigériában a diplomácia és a hosszú távú fejlesztési együttműködés összefogásával a béke, a biztonság, a jó kormányzás elérése és az emberi jogok tiszteletben tartása érdekében;

2012. március 15., csütörtök

21. sürgeti az Európai Uniót, hogy a felülvizsgált Cotonou-i Megállapodás 8. cikke értelmében folytassa a Nigériával megkezdett politikai párbeszédet, és ebben az összefüggésben kezelje az egyetemes, regionális és nemzeti emberi jogi eszközök által biztosított egyetemes emberi jogokkal, köztük a gondolat-, lelkiismereti, vallás- és meggyőződési szabadsággal és a megkülönböztetésmentességgel kapcsolatos problémákat;

22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, Nigéria szövetségi kormányának, az Afrikai Unió és az ECOWAS intézményeinek, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ Közgyűlésének, az AKCS-EU közös parlamenti közgyűlés társelnökeinek, valamint a Pánafrikai Parlamentnek (PAP).

A 6. Vízügyi Világforum

P7_TA(2012)0091

Az Európai Parlament 2012. március 15-i állásfoglalása a Víz Világforumról (Marseille, 2012. március 12–17.) (2012/2552(RSP))

(2013/C 251 E/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 6. Víz Világforumra, amelyre Marseille-ben kerül sor 2012. március 12–17-én,
- tekintettel a Marrákesben (1997), Hágában (2000), Kiotóban (2003), Mexikóvárosban (2006) és Isztambulban (2009) megrendezett korábbi öt Víz Világforum zárónyilatkozatára,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének 2010. július 28-i, a vízhez és a köztisztasághoz való emberi jogról szóló 64/292. számú határozatára és az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2010. szeptember 30-i, a biztonságos ivóvízhez és a köztisztasághoz való emberi jogról és hozzáférésről szóló 15/9. számú határozatára,
- tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatára, amely felsorolta a millenniumi fejlesztési célokat, amelyeket a nemzetközi közösséggel közösen dolgoztak ki a szegénység megszüntetésének célkitűzéseiként, valamint előírta a biztonságos ivóvízhez és az alapvető köztisztasághoz fenntartható hozzáféréssel nem rendelkező népesség arányának felére való csökkentését 2015-re,
- tekintettel az ENSZ „Víz változó világunkban” című harmadik vízfejlesztési világelejtésre,
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés által a vízszennyezésről 2011. május 16–18-án Budapesten elfogadott állásfoglalásra,
- tekintettel a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ (víz-keretirányelv),
- tekintettel az ENSZ fenntartható fejlődésről szóló konferenciáját (Rio+20) megelőző közös európai uniós álláspont kialakításáról szóló, 2011. szeptember 29-i állásfoglalására ⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0430.